laps, et teie armaksitte mind sesugguse sure koera ollewa näinud, sest, ühhe sannaga, enne kui meie Sillast üle lähheme, ei se koer olnud surem ühtegi, kui muudki koerad.

Ärra pahhanda warsti meelt, kui kegi häbbematta, wisil wöttab walletada. Noua (kui se teistwisi ei sünni) ehk wahhest ka teise walle läbbi tedda parrandada, et ta wallest häbbi tuñneks, sedda mahhajättaks, ja wöttaks töt armastada.

7. Moses.

Moses pallus ükskord Jummalat, et ta wöttaks temmale ennam selletust anda, sest immelikkust noust, misga Jummal ma-ilma wallitseb; ja Innimeste önne ja Willetussed seab! Tedda kästi, mäe peält, kus ta olli, orrusse mahhawatada. Seäl wokſis hallikas. Üks Söa-mees hobbosega tulli, astus mahha, joi hallikast, ja söitis ärra. Wähhe parrast sedda tulli üks poisike, ka sest hallikast joma, leidis rahhakukkro, mis Soldat siñna olli kautanud, wöttis sedda ülles, ja läks omma teed. Ei mitte kaua pärrast sedda, tulleb üks wanna ellatand mees, juuksed hallid, wärrises wannusse pärrast, ja toetas ennast keppi peäl. Temma joi ka sest hallikast, istus mahha, et ta saaks hingada: unni tulli temmal peäle, ja ta uinus maggama. Selle aja sees olli söa mees tuñnud, et ta omma rahha kukkro olli kautand, tulleb taggasi, leiab seddawanna innimest hallika äres, ja küssib temma käest omma rahha, mitme wande sannaga. Se waene wanna hakkab nutma, pallub, wañnub, et ta ühtegi ep olle leidnud, agga sedda ennam wihhastab Söamees, söimab, wañnub ja tappab wiimselt, mitme hawaga sedda wanna ellatand meest ärra!

Ja Moses sedda näggi, langes temma kurbusse pärrast silmili mahha, agga üks heäl

Eesti Ma Rahwa Kalender 1794, lk. 28